

Gazda

Blacks

E viața mea un dor ce se avântă
până-n genunea gândului rebel,
iar zborul cu sclipiri se înveșmântă
să lumineze a-l dorului hotel.

Culori ai pus la un destin lunatic
oceane de splendoare întinzând,
și-am înflorit cu dorul meu cromatic
corala de iubire deschizând.

Dar te-ai ferit de a iubirii pală
și n-ai dorit la aripi un atlaz.
Ai decretat iubirea o spoială
ce t-i-o întind pe aripi drept extaz.

Și adevăr ai pus în tot refuzul,
Să recunosc acum e omenesc:
N-aș fi putut să-mi ușurez topuzul
pe care t-i l-am dat cu "Te iubesc!"

Te-aș fi atras în altă odisee,
ai fi primit la aripi mângâieri,
te-aș fi sculptat o nouă Galatee,
dar am fi fost iubirii prizonieri.

N-ai fi putut să zbori spre a ta vrere -
acel secret pe care nu l-ai spus,
căci dragostea, cu calda adiere,
te-ar fi purtat spre-un Univers transpus.

Eu am rămas captiv în fericire
în tremurul iubirii de demult
și-am oferit în taină găzduire
aceluia dor avid de-al tău tumult.

Să nu întrebi etajul găzduirii
răspunsul meu îl simți: e-un unic loc,
căci am rămas părtaș orânduirii
de-a te iubi cu inimă de foc!